

1. lesning 1 Mos 15,5–12.17–18

Gud sluttet en pakt med den troende Abraham

I de dager tok Herren Abram med seg ut og sa til ham: «Se opp mot himmelen og tell stjernene, om du er i stand til det! Så tallrik skal din ætt bli.» Abram trodde Herren, og derfor regnet Herren ham som rettferdig.

Så sa han til ham: «Jeg er Herren, som førte deg ut fra Ur i Kaldea for å gi deg dette landet i eie.»

Abram sa: «Herre, min Gud, hvordan kan jeg vite at jeg skal få det i eie?»

Da svarte han: «Hent meg en treårs kvige, en treårs geit og en treårs vær, en turteldue og en dueunge!»

Abram hentet alt dette til ham, skar dyrene over på midten og la det ene stykket av hvert dyr rett imot det andre; men fuglene skar han ikke over. Rovfugler slo ned på de døde dyrene, men Abram jaget dem vekk. Da solen var nær ved å gå ned, falt det en dyp søvn over Abram. Redsel kom over ham – et stort mørke.

Da solen var gått ned, og det var blitt stummende mørkt, viste det seg en rykende ovn, og en flammende lue som fór frem mellom kjøttstykkene. Den dagen sluttet Herren en pakt med Abram og sa: «Din ætt gir jeg dette landet, fra Egypter-elven helt til storelven, Eufrat.»

Responsoriesalme Sal 27 (26),1. 7–8. 9abc. 13–14

Omkved: Herren er mitt lys og min frelse.

Herren er mitt lys og min frelse,
for hvem skal jeg frykte?
Herren verner mitt liv,
for hvem skal jeg være redd?

Herre, hør mitt rop,
vær nådig og gi meg svar.
Mitt hjerte taler til deg.
Mine øyne søker ditt åsyn.

Skjul ikke ditt åsyn for meg,
støt ikke i vrede din tjener bort.
Du er min hjelp,
slipp meg ikke, min Gud.

Jeg tror at jeg skal få se
Herrens godhet i de levendes land.
Vent på Herren, stol på ham.
Stå fast i ditt hjerte, ha tillit til Gud.

2. lesning Fil 3,17–4,1 (kortere form: 3,20–4,1)

Kristus skal likedanne vårt legeme med hans eget herlighetsfylte

Brødre! [Følg i fellesskap mitt eksempel, og se hen til dem som lever etter det forbilde jeg har gitt dere! For så ofte har jeg sagt dere dette, som jeg nå bedrøvet til tårer må gjenta: Det er mange som lever som fiender av Kristi kors og går sin undergang i vold, folk som har buken til gud, setter sin ære i det som er deres skam, og ikke har tanke for annet enn jordiske ting.

Men] vi har vårt fedreland i himlene, og derfra venter vi vår Frelser, Herren Jesus Kristus. Han skal forvandle vårt arme jordiske legeme så det blir likt hans eget herlighetsfylte, ved den kraft som gjør ham til Herre over alt som er.

Og derfor, kjæreste brødre, som jeg lengter så etter å gjense, som er min glede og min æreskrans – stå fast i Herren, dere mine kjære!

Evangelievers

Ut fra skyen lød en røst:

«Dette er min egen sønn, han som jeg har kjær. Lytt til ham!»

Evangelium Luk 9,28b–36

Mens han bad, var det som om han skiftet utseende

På den tid tok Jesus Peter, Johannes og Jakob med seg opp i fjellet for å be. Og mens han bad, var det som om han skiftet utseende, og hans klær ble skinnende hvite. Og to menn kom og talte med ham; det var Moses og Elija, som viste seg i sin herlighet og talte om hans bortgang, om den skjebne han snart skulle få i Jerusalem. Peter og de andre som var med ham, var overveldet av søvn, men våknet til og fikk se lysglansen om ham, og de to mennene som stod der.

Idet Moses og Elija skulle skilles fra ham, sa Peter til Jesus: «Mester, det er godt at vi er her; la oss sette opp tre hytter, en til deg, en til Moses og en til Elija» – han visste ikke selv hva han sa. Og mens han talte, kom det en sky og senket seg over dem, og de ble grepet av redsel da de forsvant inn i skyen.

Da hørtes det ut fra skyen en røst som sa: «Dette er min Sønn, den utvalgte; lytt til ham!» Og i samme øyeblikk var det ingen å se uten Jesus alene.

Men den gang tidde de med dette, og sa ingenting til noen om det de hadde opplevd.